

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antonia
Padovanskega

Leto XXI; številka 474 datum 8. 1. 2017

Začnimo novo leto z modrimi mislimi – genija Alberta Einsteina

Albert Einstein je živel polno življenje. Ne samo da je bil velik um, bil je tudi duhovno bogat človek. Njegove misli nam bodo v spodbudo, da si naredimo kakšen novoletni sklep. **Nikoli ni prepozno, da postanemo boljši.**

»Življenje je kot vožnja s kolesom. Da bi ohranil ravnotežje, se moraš premikati.«

Kako se premikam? Se kljub težavam in naporom vsakdana trudim iti naprej ali se rad prepustim nerganju? Nikoli ni prepozno, da se po padcu tudi poberem.

»Domišljija je pomembnejša od znanja.«

Pustimo si biti kdaj pa kdaj brez urnika, sproščeni. Navihani.

»Tragedija življenja je v umiranju tega, kar je v človeku, medtem ko živi.«

Kdaj sem nazadnje naredil kaj za svojo dušo? Se samo razdajam ali znam poskrbeti tudi, da se sam napolnim, da lahko nato spet dajem?

»Jeza biva edino v srcu norcev.«

Seveda smo lahko jezni. Včasih celo moramo biti. A ne ohranjajmo in ne gojimo je. Prepustimo ji, da kmalu odide drugam.

»Pred Bogom smo vsi enako modri in enako neumni.«

Bom letos znal krotiti svoj napuh? Ponižnost je še vedno vrednota, ki človeka osreči. Poskusimo jo v tem letu negovati.

»Kadar pogledate nase v luči celotnega vesolja, vas nekaj znotraj vas spominja in opominja, da obstajajo večje in boljše stvari, o katerih bi morali skrbeti.«

Vsakdanje skrbi nam znajo zapolniti precej časa in povzročiti ogromno sivih las. Pa se letos raje vprašajmo, kolikokrat poskrbimo za tisto globlje; tisto, kar ima resnično vrednost, naše srce in dušo.

»Izboljšanje pogojev v svetu ni bistveno odvisno od spoznanj znanosti, temveč od izpolnitve človeških tradicij in idealov.«

Morda se nam zdi, da ne moremo ničesar prispevati k boljšemu svetu. Modri Einstein nas spodbuja – začnimo pri sebi, postanimo boljši, trdnejši. Imejmo svojo pot, a hodimo po njej v luči vrednot.

»Potrudi se, da ne postaneš človek uspeha. Postani raje človek vrednot.«

Kolikokrat pozabimo, kaj je resnična vrednost našega bivanja.

Potrudimo se v tem letu, da ne bomo gledali na to, kaj bomo pridobili in kje bomo uspeli.

Vsak dan znova pomislimo, kako bi lahko nekemu polepšali dan.

»Živiš lahko na dva načina. Lahko se pretvarjaš, kot da ni nič čudežno.

Lahko pa imaš vse za čudež.«

V novem letu vam želimo, da bi videli čudeže, ki vas obdajajo.

Ogromno jih je. Odprimo oči! *Iskre.net*

Pon., 9. 1. Andrej Corsini	Ob 17. uri za + Milana Založnika – <i>po maši</i> srečanje članov ribniškega ŽPS-ta
Tor., 10. 1. Gregor Niški	Ob 17. uri za + Jožefo in Gregorja Miklavca, 2 brata in sestri ter žive in + sorodnike
Sre., 11. 1. Pavlin Oglejski	<i>Celje – Dom sv. Jožefa ... predavanje za duhovnike o</i> <i>duhovnikovi identiteti: »Miza, oltar, trg«; doc. dr. Aleš Maver</i> <hr/> Doma ne bo daritve – sv. maše!
Čet., 12. 1. Tatjana	Ob 17. uri za + Antona Pečolerja
Pet., 13. 1. Hilarij	Ob 9. uri v »Dom Hmelina« v dober namen Ob 17. uri za + Ljudmilo Tomšič
Sob., 14. 1. Oton	Ob 15. uri v Josipdolu ??? Ob 17. uri za + Ivana Špesa <i>sv. mašo oblikujejo veroučenci 7. razreda</i>
Ned., 15. 1. 2. NEDELJA MED LETOM Ob 8. uri Za + starše Kompoš ter 2 brata in sorodnike Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Čavkove starše ter sestri Antonijo in Emilijo Ob 11.30 za + Draga Grubelnika	<i>Ko je Janez Krstnik zagledal Jezusa, da prihaja k njemu, je rekel:</i> »Glejte, Jagnje Božje, ki odjemlje greh sveta« (Jn 1,29). Jagnje je od najzgodnejše krščanske tradicije podoba Kristusa. Ta podoba je prešla tudi v mašne molitve, saj duhovnik tik pred obhajilom ponovi Krstnikove besede. In zakaj je jagnje podoba Kristusa? Izraelci so bili po jagnjetovi krvi rešeni smrti in so po zavezi postali Božje ljudstvo. Že od samega začetka je Cerkev v tem jagnjetu videla predpodobo Kristusa, saj smo bili po krvi Kristusa – pravega Jagnjeta, (od)rešeni smrti, kakor so bili Izraelci rešeni smrti po krvi jagnjeta. Ni naključje, da je Kristus umiral na križu, ko so Judje klali jagnjeta za velikonočno večerjo. <u>Kristus</u> je nase privzel greh ljudi, da bi nas odrešil. Zato je on pravo »Jagnje Božje, ki odjemlje greh sveta« , kakor ga je označil Janez Krstnik. On, katerega podoba je jagnje, je ljubil ljudi vse do smrti ter jim tako odvzel grehe, je lahko kot človek razumel skrivnost Božje ljubezni in sedaj lahko to razodeva ljudem. Kristus ljudem odkriva nov pogled na zgodovino in na njihovo življenje. V luči darovanega Jagnjeta drugače vidimo dogodke v zgodovini in v našem življenju. V njem so osvetljeni skriti dogodki in v njem dobijo vrednost še tako drobna in nepoznana skrita dobra dejanja ljudi, za katera jim drugi niso dali priznanja. V njegovi luči je »povzdignjeno« neznano in krivično trpljenje ljudi. Kristus se je žrtvoval za naše grehe, da bi nam pokazal nov pogled na

<p>sv. mašo oblikujejo veroučenci 8. razreda</p>	<p>zgodovino in dogodke. Zagotovil nam je, da se spleča truditi za dobro. Nobena beseda, izrečena iz ljubezni, in nobeno dejanje, narejeno v ljubezni, ni izgubljeno. Tako nas rešuje občutka nekoristnosti in nesmiselnosti v našem življenju. Po: B. Rustja, <i>Tvoje obličje iščem</i></p>
---	--

Kaj lahko z novim letom izgubim? Ali ni neverjetno veliko tega, kar lahko pridobim?

Pred menoj je **365 nepopisanih listov** – in življenje bo že poskrbelo za primerne dnevne zapise nanje. Pa vendar je **odvisno od mene, kako bom s temi dnevnimi zapisi ravnal**. Lahko pustim, da mi **dneve popiše življenje** – lahko pa jih popišem tudi **sam**. Ogromno lahko dobim, če se **odprem tem 365 dnevem, če si ne delam velikih pričakovanj, če ne poskušam uravnnavati življenja, ampak ga sprejemam. Sprejemam kot Božji dar.**

<p>Pon., 16. 1. Marcel</p>	<p>Ob 17. uri za + Ivana Grubelnika – <i>po maši</i> srečanje sodelavcev župnijske Karitas</p>
<p>Tor., 17. 1. Anton Puščavnik</p>	<p>Ob 17. uri za + Kristino Mihelič</p>
<p>Sre., 18. 1. Marjeta Ogrska</p>	<p><i>Začetek tedna molitve za edinstvo kristjanov</i> Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji na čast za dušno in telesno zdravje</p>
<p>Čet., 19. 1. Makarij</p>	<p>Ob 17. uri za + Marijo Naglič</p>
<p>Pet., 20. 1. Sebastijan</p>	<p>Ob 17. uri za + Jožefa Zaveršnika</p>
<p>Sob., 21. 1. Neža</p>	<p>Ob 15. uri pri Mariji za + Snežano in Srečka Merzdovnika Ob 17. uri za + Branka Sgerma, obl. – <i>po maši</i> srečanje staršev ter prvoobhajancev in birmancev</p>
<p>Ned., 22. 1. 3. NEDELJA MED LETOM</p> <p>Ob 8. uri za + Jožefo in Petra Drževnika</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu na čast sv. Antonu Padovanskemu za dušno in telesno zdravje</p>	<p><u>Hm, Božji klic!</u> Če ljudje slišijo kaj takega, najprej vprašajo, kako se to zgodi: »Zakaj se je odločil za duhovnika? Le kaj je slišal? Kaj hudega se mu je zgodilo?« <i>Tokratni evangeljski odlomek opisuje, kako je Jezus poklical prve učence (Andreja, Petra, Janeza, Jakoba) in lepo odstira »Božjo pedagogiko«, nekakšno Božjo strategijo. Preprosteje – opisuje nam, kako se Bog približuje človeku in ga kliče za sodelavca. Ko je Jezus »hodil ob Galilejskem jezeru, je zagledal dva brata ... Metala sta mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča«</i> (Mt 4, 18). Kristus se bliža človeku tam, kjer je. Pristopi k njemu sredi njegovih skrbi in dela, sredi njegovih naporov in iskanj. Kristusova pot do človeka ne gre prek velikih in pomembnih dejanj, ampak se mu približa sredi vsakdanjika. Napačno ravnajo tisti, ki pričakujejo velikih in bleščečih dogodkov, po katerih jih bo Bog poklical. Ribiča, ki sta vestno opravljala svoje delo, je Kristus osebno nagovoril in jima dejal: »Hodita za menoj«. Preprosto ju je povabil, naj sledita njegovemu zgledu. V slogu človekove pridobitvene logike bi bilo naravno, da jima bo razložil, kakšne bodo »delovne razmere«. Pričakovali bi, da jima bo povedal, koliko bosta zaslužila. A nič od tega:</p>

Ob 11.30
za + Milko in
Antona ter
Roberta Bizjaka
in sorodnike

njegov zgled, skratka, osebnost Jezusa Kristusa, jima bo zadostovala! Osnovno pri klicu bratov je **Jezusova pobuda**. On se prvi približa, on kliče, vabi. Človek se samo odziva. Nihče ne more reči, da ima pravico postati duhovnik ali kristjan, lahko samo odgovori na Božji klic ali pa ga zavrne. Brata Jakob in Janez sta tako odgovorila na Jezusov (po)klic, da sta »takoj pustila čoln in očeta ter šla za« Jezusom. Pravzaprav sta zapustila vse: gmotne dobrine (čoln, saj sta samo to imela) in človeške vezi (očeta, nista bila poročena). **Odločitev za Boga naj bo celostna, ne polovična.** Obstaja pa velika nevarnost, da se z leti naša odločitev za Boga »ohladi« in postane polovična, morda samo četrtinska. Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

ŽIVLJENJE MINEVA, VREDNOTE OSTANEJO

Neka gospa je zalivala vrt, ko je videla 3 starce pred svojim vrtom. Ni jih poznala, a jih je vseeno ogovorila: "Mislim, da vas ne poznam, ampak verjetno ste lačni. Prosim vas, vstopite in pojejte kaj." Starci so vprašali: "Je vaš mož doma?" "Ne, ga ni," je odgovorila. "Potem pa ne moremo vstopiti," so rekli.

Zvečer, ko se je mož vrnil, mu žena pove, kaj se ji je zgodilo. "Potem pa jim le povej, da sem se vrnil in jih povabi noter!" Žena jih je šla povabit na večerjo. "Na žalost ne moremo vsi hkrati sprejeti povabila," so razložili starčki. "Zakaj ne?", je bila žena radovedna.

Eden od treh pokaže na starčka: "Njegovo ime je **BOGASTVO**." Potem pokaže na drugega: "To je **USPEH**." "In jaz se imenujem **LJUBEZEN**. Sedaj pojdi k možu in se skupaj odločita, katerega od nas bosta povabila noter."

Žena se je vrnila v hišo in možu vse povedala. Mož presrečen reče: "Super! Če se zadeve tako razvijajo, potem povabi **BOGASTVO**, da napolni našo hišo." Ona pa ni bila zadovoljna z njegovim predlogom: "Zakaj pa ne bi raje povabila **USPEH-a**?" Med tem je vse skupaj slišala njuna hči in je vsa navdušena pritekla: »A ne bi bilo najbolje povabiti **LJUBEZEN**? Naš dom bi bil napolnjen z **LJUBEZBNIJO**!« "Poslušajva nasvet najine hčere," je mož rekel ženi. »Pojdi ven in prosi **LJUBEZEN**, naj bo naš gost.«

Žena je šla ven in vprašala: "Kateri od vas je **LJUBEZEN**? Prosim naj pride in naj bo naš povabljenec."

LJUBEZEN se je usedel v svoj invalidski voziček in se odpravil proti hiši.

Tudi druga dva sta se odpravila za njim.

Presenečena dama vpraša **BOGASTVO** in **USPEH**: "Jaz sem povabila samo **LJUBEZEN**, Zakaj prihajata tudi vidva?"

Starci v en glas odgovorijo: "**Če bi povabila **BOGASTVO** ali pa **USPEH**, bi druga dva ostala zunaj, ker pa si povabila **LJUBEZEN**, greva tudi midva in to kamorkoli gre on.**"

KJER SE NAHAJA LJUBEZEN,

TAM STA PRAV GOTOVO TUDI USPEH IN BOGASTVO.